

København, den 18. november 2021

Sagsnr. 2021 - 1551/NHE
3. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [Kommune] klaget over advokat [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Kommune] har klaget over, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at bryde sin tavshedspligt og ved at befinde sig i en interessekonflikt.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 20. maj 2021.

Sagsfremstilling:

Advokat [indklagede] har siden 2015 repræsenteret et forældrepar, hvis barn blev anbragt uden for hjemmet den 1. januar 2020.

I begyndelsen af 2021 blev der afholdt en sædvanlig opfølgning på anbringelsen i Børne- og ungeudvalget i [Kommune].

I marts 2021 blev advokat [indklagede]s kone ansat af [Kommune] som § 54 støtteperson, jf. servicelovens § 54, for forældreparret.

Den 16. april 2021 ringede advokat [indklagede]s kone sammen med forældreparret til sagsbehandleren i [Kommune]. Sagsbehandleren meddelte, at hun var midt i en formandsbeslutning, hvorfor hun ikke havde tid til at snakke med forældreparret.

Den 22. april 2021 ringede forældreparret til advokat [indklagede] og ville drøfte deres sag. Advokat [indklagede] meddelte, at han ikke havde tid til at tale med klienterne, idet han skulle i Børne- og ungeudvalget i [Kommune].

Advokat [indklagede] fik medhold i de to sager, som blev behandlet i udvalget den dag, idet en sag om adoption blev afvist, og en formandsbeslutning ikke blev godkendt. Sagen om formandsbeslutningen havde samme ansvarlige sagsbehandler som i forældreparrets sag.

Efter mødet orienterede advokat [indklagede] om sagerne på sin Facebook-profil. Af opslaget fremgik bl.a. følgende:

”Dernæst, en formandsbeslutning om anbringelse, skift af anbringelsessted samt afbrudt samvær, hvor forvaltningen havde lavet alle fejl de næsten overhovedet kunne lave:

- Afgørelse var ikke truffet akut*
 - Man havde ikke forinden prøvet at indhente samtykke fra parterne*
 - Man havde ikke truffet afgørelse om ændring af anbringelsessted*
 - Man var ikke kommet med en socialfaglig begrundelse*
 - Vi vidste ikke hvilke sagsakter formanden havde haft da han traf sin afgørelse*
 - Afgørelsen var truffet for 3 måneder, trods en formandsafgørelse kun er gyldig i 30 dage*
 - Man havde ikke tydeligt angivet hjemmel*
 - Afgørelse om samvær var ikke nødvendigt, da der ikke var et nært forestående samvær*
 - Formandsafgørelse om anbringelse var ikke nødvendigt, i det det måtte ligges til grund, at der var samtykke*
 - Man indstillede til børn og ungeudvalget at de traf afgørelse om anbringelse om afbrudt samvær og ikke til godkendelse af formandsafgørelsen...*
- Der var ingen tvivl om, at den formandsbeslutning skulle falde, hvilket et enigt børn- og ungeudvalg var enige i...”*

Advokat [indklagede]s klienter, forældreparret, kommenterede følgende på opslaget:

”Så kan hun sku lære det så pisse godt gået [indklagede]

Man skal ikke lave noget når man ikke ved hvordan man gøre og ikke gøre den sb hun er da skudt i hovedet med det er der jo mange af dem der er”

Den 5. maj 2021 talte den pågældende sagsbehandler i telefon med advokat [indklagede]s ene klient, moderen. Moderen var vred på sagsbehandleren og sagde efter det oplyste bl.a., at sagsbehandleren ikke engang kunne finde ud af at vinde en udvalgssag.

Den følgende weekend ringede advokat [indklagede]s klient til lederen af myndighedsafdelingen og lagde en besked, hvor hun kom med den samme udtalelse om, at sagsbehandleren ikke engang kunne finde ud af at sætte en formandsbeslutning op.

Parternes påstande og anbringender:

Kommune:

[Kommune] har påstået, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at bryde sin tavshedspligt og ved at befinde sig i en interessekonflikt.

[Kommune] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at der er en formodning for, at advokat [indklagede] har omtalt en sag vedrørende en anden borger i [Kommune] for sin klient. Advokat [indklagede] bryder tavshedspligten, idet han formodes at have talt med forældreparret om tredjeparts sag og dennes socialrådgiver, der også behandler nogle af forældreparrets børnesager. Dette skaber mistillid fra klienten til kommunen, og der er i forvejen udfordringer med samarbejdet med forvaltningen. Ydermere skaber det mistillid, at en beskikket advokat taler om andres børnesager ude af sammenhæng og uden tanke på disse borgere og deres retssikkerhed.

[Kommune] anser det for betænkeligt, at advokat [indklagede] har delt oplysninger om en sag på Facebook, uanset at det er anonymiseret. Der er tale om et lille samfund, hvor der er en åbenlys risiko for, at oplysninger, uanset anonymisering, kan henføres til konkrete sager. Trods anonymisering ses det, at den ene klient kender til den anden klients sag og endda til, hvilken sagsbehandler der er på sagen. Hvordan ved klienten, som har [indklagede]s kone som § 54 støtte, hvilken sagsbehandler der har behandlet sagen. Under alle omstændigheder udviser en sådan offentliggørelse en mangel på loyalitet over for både parterne i sagerne og over for kommunen, som er i en situation, hvor kommunen ikke kan tage til genmæle over for de oplysninger, der kommer frem. En sådan adfærd er med til at give mistillid til kommunen hos borgerne, der har et samarbejde med kommunen.

[Kommune] har endvidere gjort gældende, at der er en formodning om, at advokat [indklagede] er inhabil i at bistå forældreparret i deres Børne- og Ungeudvalgssager, da advokat [indklagede]s kone er ansat af [Kommune] som § 54 støtte for forældreparret efter deres ønske.

Indklagede:

Advokat [indklagede] har principalt påstået klagen afvist som følge af manglende retlig interesse.

Advokat [indklagede] har subsidiært påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at han har repræsenteret forældreparret siden 2015, hvilket forvaltningen er bekendt med. Sagsbehandlingen har været karakteriseret ved, at forvaltningen ikke har villet samarbejde med forældrene, at forvaltningen ikke har givet støtte til forældrene, opdateret handleplaner, lavet forældrehandleplaner eller i øvrigt arbejdet med sagen. [Kommune]s sagsbehandling har således på alle parametre været utilstrækkelig i den pågældende sag, hvilket har givet anledning til stor frustration hos forældrene. [Kommune] har selv ansat advokat [indklagede]s kone som § 54 støtteperson for forældreparret uden at påberåbe sig inhabilitet. Det skal bemærkes, at advokat [indklagede] og hans kone har samme interesser i forhold til klienten, hvorfor der ikke foreligger interessekonflikt eller inhabilitet. [Kommune] synes ikke at have en forståelse af begrebet inhabilitet.

Advokat [indklagede] har endvidere anført, at han ikke har brudt sin tavshedspligt. Det bemærkes, at [Kommune] alene har en formodning herom. Opslaget på Facebook var informativt for at forældre i lignende situationer blev bekendt med juraen på området. Opslaget var anonymt, hvorfor det ikke var muligt at identificere klienten, kommunen eller sagsbehandler. Advokat [indklagede] kan formode, at klienten har læst pågældende opslag og har kunnet sammenkæde sagsbehandlers egen oplysning om, at hun var ved at træffe en formandsbeslutning, og opslaget på Facebook. Således har advokat [indklagede] på ingen måder overtrådt sin tavshedspligt, hverken over for klienten eller over for kommunen. Afgørelsen bliver i øvrigt i anonymiseret form brugt til kurser, som advokat [indklagede] afholder, som eksempel på, hvordan man ikke skal træffe formandsbeslutninger.

Advokat [indklagede] har endelig gjort gældende, at klagen har mere karakter af chikane end en reel klage. Advokat [indklagede] er advokat med speciale i anbringelsessager, landsformand for [forening] og har qua sit erhverv og geografiske beliggenhed forholdsmæssigt mange sager i [Kommune]. Advokat [indklagede] har de seneste år udtalt kritik af sagsbehandlingen på anbringelsesområdet i [Kommune], og det er advokat [indklagede]s formodning, at baggrunden for klagen muligvis skal findes i denne kritik.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Interessekonfliktreglerne har som altovervejende formål at beskytte advokatens nuværende eller tidligere klienter, og andre end disse personer vil derfor som udgangspunkt ikke have den fornødne retlige interesse i en klage, der angår interessekonflikt.

Særligt henset til, at advokat [indklagede] ikke på noget tidspunkt har haft et klientforhold til [Kommune], finder Advokatnævnet, at [Kommune] ikke har den fornødne retlige interesse i de forhold, klagen angår.

Advokatnævnet afviser herefter denne del af klagen i medfør af retsplejelovens § 147 b, stk. 3, og i § 17, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af Kommune over advokater m.v.

Advokatnævnet finder endvidere, at en stillingtagen til, hvorvidt advokat [indklagede] har tilsidesat sin tavshedspligt ved at fortælle sin klient om en anden klients sag i [Kommune], forudsætter en bevisførelse, der ikke er egnet til at finde sted for nævnet. Advokatnævnet afviser på den baggrund denne del af klagen efter beskaffenheden i medfør af § 17, stk. 1, i bekendtgørelse nr. nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af Kommune over advokater m.v.

Advokatnævnet tager herefter alene stilling til den del af klagen, der vedrører advokat [indklagede]s Facebook-opslag.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at advokat [indklagede]s Facebook-opslag ikke konkret har et sådant indhold, at han herved har tilsidesat sin tavshedspligt eller i øvrigt er gået videre, end berettiget varetagelse af hans klients interesser tilsiger. Nævnet har herved særligt lagt vægt på, at det må anses for usandsynligt, at en udenforstående uden forudgående kendskab til sagen har kunnet identificere de pågældende forældre eller barnet i sagen på baggrund af opslaget.

Den omstændighed, at advokat [indklagede]s klient kunne identificere, hvem der var sagsbehandler i den i øvrigt anonymiserede sag, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat [indklagede] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor advokat [indklagede].

Herefter bestemmes:

En del af klagen afvises, og i øvrigt frifindes advokat [indklagede].

På nævnets vegne

Mikael Sjöberg